

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo quintus

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Domínica. III. post Pasca

Famē. viij. annoz. Spūalr dāuid cui indī mībi hōdie fidelz t p totū vīte residuū rei
gnar' erat dñs ppter ppli numerationē sigt qm hēbis t honores plimos. Lredo q
pcrōre cui dñs indignas ppter pcro p mlti ille libertissime regi fuit et. Expone rē:
tudinē. Eligat ḡ pestē triu diez. l. contri notādo illud. j. Lox. iij. Unusqz p̄nā
tionis: pfectiois: t satisfactiois. et nō pse mercede accipiet fm suū labore.
cutionē inimicor: necqz famē septē añoz. l.
tribulationē t egestatē cotius vīte future.
Aug. li. de decē chordis. Delior est mo/
dica amaritudo in fauicib q̄ eternū ro/
mentū in viscerib.

Sermo quintus

Dicitū et iā
Eccl̄us ar. In pced. rē. In h autē
dicendū de retributioe bonoſ qbus re dēu cul' imago est in oib. Itaqz omes
vt dñs. Dodicū t videbitis me. Gln. j. debem⁹ honorare triplici rōne
Pe. v. De⁹ ois grē vocauit nos in eternā
gl̄iam suā in chio Jesu modicum passos. S̄cō rōne recreatiois
Lūc autē sic di. Joā. j. ioan. iij. similes ei ppter grē baptismal nobilitatem.
erim⁹ qm̄ vidēbim⁹ eu sicuti ē. Et ex hac Tertio ratiō sperande beatificatiois
visione triplice hēm⁹ felicitatē ad p̄ns p̄t illius eterne glorie sublimitatem
Prima delitioe q̄etationis. (plāda). De his tribi sup illud Ps. Signat⁹ est
Secunda gaudentioe exaltatiois. sup nos lumē vult⁹ tui dñe; Glōla distin/
Tertia copiose possessionis. gunt triplice imaginē. imaginē generose
Prima rē. q̄ post modicū laboris multū creationis. gratiole recreatiois. et gloie
hēbūt q̄etatiois. Eccl̄. l. Dodicū labo/
ravi t inueni mībi multa requez. Sic ḡ dt iustis tm̄. Terra dūtaxat in bris.
Pau. Heb. iij. Festinē ingredi i illā requez. Dodicum rē.
H̄oc est rē. q̄ p̄ modicū meror. P̄ R̄m⁹ arti. An possit hō videre dēu
plimū hēbūt leticie t exultatiois. j. Pet. I p̄ essentia: Q, nō. Chrys. expōnes il
Exultabiz modicū nūc si oportet contri/ lud qd̄ dr. Jo. j. Dēu nemo vīdit vnc̄. sic
stari. Job. xxxii. Videbit faci ei⁹ in lūbi dr. Ipm̄ qd̄ est de⁹ nō solū pphete: sed nee
lo. et Elsa. lxvi. Videbit⁹ t gaudebit cor angeli viderūt necqz archāgeli: qd̄ em̄ cre/
vesty. et Joan. xvi. Vos contristabim⁹: abilis est nature/ qualiter videre poterit
sed tristitia vīa stet in gaudiu. Tertia quod increabile est: Sed contra. j. Lox.
est rē. q̄ p̄ modicū tribulatiois t indigē/ xij. Videbim⁹ nūc p̄ speculū t in enig. tunc
tie plurimū hēbūt abūdātie t copiose pos aut facie ad faciē. Et. j. Jo. iij. Videbim⁹
fessionis. Elsa. lx. Tunc videbis t afflues eū sicuti est. P̄ R̄m. tho. in p̄ma pte. q. xij.
sc̄oib̄ bonis: et mirabiz rē. Ps. Lredo sic di. q̄ homi inest naturale desideriu cog
videre bona dñi in terra vi. Ite Saribor noscedi cām cū intueſ effectū. t ex h̄ admī
cū appuerit gl̄ia tua. O q̄ desiderāda est rat̄ in hōib̄ surgit. Si ligif intellectus
hec vīsio di t q̄tūmedū est ip̄a p̄uari. Exē rōnālis creature no possit ad p̄mā causaz
plū q̄re in sc̄o aduentuali feria. iij. post q̄r rex p̄tingere remaneret inane desideriū
cam dñicam.

Terti⁹ ar. Aud. qm̄ excellētissimū p̄/ miū reporāt iusti p̄ modico labore.
Notate qm̄ lex dr. Bñ merētib⁹ frutum p̄mia tribui cōuenit. E. de statuis t ima.
Let frutum p̄mia. Sed audite qd̄ dr. lxx. vi. Diramur. in fine. Honores m̄di si sū
ne merito laboris no cōsequit̄ alioſ: mul
to forti⁹ nec honores celestii dignitatū.
Nō sit ḡ nob̄ duz p̄ vita etna modico tpe
laborare. Nā si rex cuiquam diceret Servi

R̄m⁹ arti. An possit hō videre dēu
Chrys. intelligendū est de vīsioē cōp̄ehēn
sua. Hec tho. Pro fund. Q, hō dīvia
cōscere possit/vidēn̄ etiā sentire poētē
p̄hi. Qui. j. metra. Pronaqz cū spectr̄ anis
malta cetera terrā. Os homi sublimē deb
dit: celūqz videre. Vūslī: t erēctos ad side
ra collere vult⁹. et Arist. x. eth. 2 simony
dē. dr. q̄ hō se dz trabere ad dīvia q̄tū p̄.
Sed q̄ hō possit deuz videre/nō tradunt

phineg poete. Hoc ergo q̄rit An sez pos/ p̄is tria sunt consideranda: videlicet
 sit r̄c. Dic r̄f, ut s̄. Et randez dicas. Lū ḡ
 bri sint in ultima sui effectiōe: nō dubium
 q̄ in deū videāt. Ex q̄ resolutōe p̄clude q̄
 ad hoc instatissime debem⁹ enīt ut digni/ Continuitas sine interruptione
 efficiamur vissōe dei. Als em̄ inania erū Acerbitas sine alleuatione
 oia nra desideria. Sed q̄rit quō ad h̄ dis/ Intermitabilitas cū oimoda despaciōe.
 pon̄i poterim⁹. Audi Esa. lx. Tunc vide// P̄imo igit r̄c. Un̄ Apōc. xiiij. Nō habūt
 bis ⁊ afflues ⁊ mirabilis ⁊ dilatabilis cor tu/ req̄ez die ac nocte q̄ ad. bc. ⁊ ima. ei⁹. Et
 um q̄i conuersa fuerit ad te mltitudo mar⁹ minutiōne aut alleuiatione: qm̄ in inferno
 fortitudo gētiōe venerit tibi: inundatio ca nulla est redēptio. Est tñ intelligēdū fm̄
 meloz op̄iet te: dromedarij madiā ⁊ effa. Sc̄o. M. viij. di. xx. q̄ nō est incōueniēs pe/ ḡma q̄ippe est aggrauatio doloris/ p̄tinac/ tio passiōis. Sc̄dm̄ est acerbitas sine dīs
 ubi notādēst̄ tres p̄ditiones dispositiue nam debitā veniali h̄c terminū in iferno.
 ad videndū deū. Pr̄ima est pnie amari/ q̄ etiā vere penitēs p̄mo ⁊ prem̄ pnie im/ tido: iō. qn̄ queris fuerit ad te mltitudo posite explēs ⁊ aū totā expletā recidiuās
 do mar⁹. i. amaritudis. Sc̄do est p̄stantie in mortale: et sic deceđēs: p̄ parte pnie rest
 fortitudo. s. in aduersis tolerādis: ⁊ i insi dua soluer pena in inferno ⁊ nō insi tpale.
 dīs tentatiōnū expugnādis: ideo dī: for/ q̄a lā cōmūrātū est debitu pene etiē i debi
 titudo gentiōe venerit tibi. Tertia est p̄/ tū pene tpalis. Sed loquendo de pena insi
 ligentie p̄mpitudo. s. in bonis exeq̄ndis. cra. p̄ illis peuis. p̄ q̄b̄ alijs damnat̄: mul/
 so dīminutatio camelop̄ op̄iet te: dī. ma/ la erit dīminutio: nulla erit alleuiatio: Nul
 dīa ⁊ effa. Illa em̄ sunt analia velocissi/ la solatiō interpositio. Ezech. vij. Angu/
 ma: camelus. s. ⁊ dromedari⁹. Et nota q̄/ stia sup̄ueniēte req̄ret pacē ⁊ nō erit. Lō/
 madian interpr̄iat̄ h̄dictio. et effa mēsura. turbatio veniet sūg p̄turbationē. Quid ḡ
 p̄q̄ signaf̄ q̄ diligentia boni op̄is debet dicere pōt̄ aia dānata: Lerte illō Thren.
 esse p̄tradictiua acidie ⁊ cū mēsura discre/ p̄. Posuit me desolatā: tota die merore p̄fe
 tions ⁊ prudentie. Pro p̄mo Hierem. ii.
 Sc̄to ⁊ vide q̄ malū ⁊ amarū est reliq̄ssē etiam. Heu dolor: oh pena: vach desolatio
 te dīm̄ deū tuum. Pro sc̄do Tob. v. For/ plena oī tormento. Huḡ hec hō corde me/
 natio esto. Pro tertio illud. q̄. Lōz. ix. Nō mento. nec em̄ vn̄ altum porerit cōsolari.
 ex tristitia aut necessitate. bilare ei datorē nec vn̄cōpaticē alij. Nec etiā bti cōpaticē
 diliḡit de⁹. Figura Moyses p̄usq̄ ap/ miserijs damnatoꝝ. Sed sicut dī p̄s. Le
 pareret sibi de⁹ i mōte ⁊ cū eo loq̄ret trāſ/ tabit̄ iust⁹ cū viderit vindictā. Certuꝝ
 q̄ mare: dimicavit ḥ amalech: ⁊ diligēter est intermitabilitas cū oimoda despaciōe.
 ascēdit in montē: ve patz. Ezo. xiiij. z. xvij Prover. j. Mortuo hoie impio: nulla erit
 z. xix. Expone ⁊ applica fm̄ sup̄dicta. Et vita spes. Intelligite hec ḥ obliuiscim⁹
 nota q̄ moyses interpr̄at̄ assump⁹ ex aq̄s ni deū. amari: sup̄bi r̄c. Dicat ḡ vniuersit̄
 Et sc̄at̄ quēlibet auerius ab aq̄s volūptat̄ eoz. illō Thiere. xv. Quare fact⁹ est dolor
 tū: q̄i opt̄z trāſire mare pnie: bellare ḥ te/ me⁹ p̄petu⁹ ⁊ plaga mea despabil. O simi
 tates: ⁊ in montē celeste q̄ p̄sideriū ascē/ seri p̄ctōres attēderēt q̄nt⁹ sic horroz infer/
 dere. et sic dispōnit ad videndū deū: qm̄ nō timerēt penas tpales
 erralib̄ efficīt̄ cor mūdum q̄ vidēt̄ deū. nec differēt̄ agere pniām. Ber. in ep̄la
 Dat. v. Br̄i mūndo corde: qm̄ ipt̄ deū vi. Vigilias times ⁊ ieunia: manūc̄ labo
 s. Eccl⁹ ar. In p̄ced. r̄c. Nūc d̄ tertio res: sed hec leuia sūt flāmas p̄petuas me
 q̄d̄ est veritas infinibilis duratiōis. ditāt̄. Exemplū narrat Bre. li. iiiij. dialo.
 q̄ vi dī. Dat. xxv. Ibiū h̄i in suppliciū de qd̄ Petro fact̄ heremita q̄ anteꝝ he
 eternū. iusti aut̄ in vitā eternā. In h̄ aut̄ remūn̄ peteret/ infirmitate grauatus: de/
 simone dicimus breuiter de duratōe infi/ funct⁹ est. sed p̄tin⁹ vīto restitutus: inferni
 nibili punitiōnis reproboꝝ. Nam sicut dī supplicia innuera ⁊ flāmarū loca se vidisse
 Grego. in mo. Ibi mors sp̄ viuit: ⁊ finis testabat̄: ⁊ q̄idā potētes hui⁹ seculi ibi sus/
 sp̄ incipit: ⁊ defec̄t̄ deficere nescit. Ubi ad pensos vidisse: ubi cum a demonib⁹ mer⁹
 geref̄: p̄hibuit angelus dices. Regredere
 bb f

Domína. iii. post Pasca

ad corpus / et quiter sit vivendum attende
Qui ad vitam redies: carnē suā vigilijs / et
seunij adeo affligebar: ut etsi lingua rati/
ceret q̄ viderat et timebat: cōuersatio loq̄
ref. Prop̄ ea ait Greg. Sc̄ri tpaem pena
luc̄ putat. quia p̄ hanc euadere eternā nō
formidant.

Terti⁹ ar. Aud. zc. Nolite ḡ negligēt
pre. Dicit em. l. Dissoluta negligētia
app̄ dolū ē. ff. mādati. l. Si fideiūssor. Et
nō solū dolus: sed etiā negligētia iputat:
ut parer extra de ɔsticōib. Si aut̄ po/
ne casū de pditorē cui rex benign⁹ manda
uit: veni ad me: indulgētia cito p̄ceptur⁹.
Si aut̄ differas: incarcerated te zc. Ille
negligit: iō horēde incarcerated ē. Expone
norādo illō Eccl. v. Ne tardes queri ad
dñm: et ne differas de die in dñe.

gaudiū est inextimabile et sume desiderab
bile. q̄r vice illud est gaudiū purissimū si
ne doloris admixtione. Gaudiū securissi
mū sine timoris perturbatiōe. Gaudiū ple/
nissimū sine diminutiōe. Primo iḡ zc.
Esa. l. Gaudiū et leticiā obsecubunt et fu/
gier dolor et gemit⁹. Nam et Apoca. xxi.
Absterget de oēm lachrymā ab ocul' eo/
ru: et mors ultra nō erit neq̄ luct⁹ neq̄ da
mor neq̄ dolor erit ultra que p̄ma abiēt.
Bern. Absterget de lachrymā compun
ctiōis: q̄r ibi nō erit culpa. lachrymā com
passionis: q̄r ibi nulla miseria. lachrymaz
deuotiois: q̄r ibi nō erit vaco et venio ad
nos. Et tale ē vīre p̄nt̄ gaudiū non dicit
Prover. xiiij. Risus doloris miscebit. Et
Boe. li. de ɔsol. Quantū multe amaritū
dintib. hūane felicitat⁹ dulcedo resp̄a est

Hec gaudiū illud est securissimū. Jo
an. xvj. Gaudiū vestr⁹ nemo collet a nob̄.
Et Aug. in solilo. Ibi gaudiū nunc de/
crescit. Nō tale est gaudiū mūdi: de quo
Prover. xiii. Extrema gaudiū luc⁹ occu/
pat. Ideo Aug. i solilo. Vt̄ta mea vita ca
duca: vita fallax et vmbritatica; plena laq̄is
mult⁹. Nū gaudeo: sepe trist⁹: nū vigi/
lo: iā infirmor: nū vnuo: sḡ morior: nū se
lix app̄eo: sepe miser: nū rideo: iam fleo.
Sicq̄ omnia mutabilitati subiacent ut mil
vna hora in vno statu p̄maneat. Hinc tis
mor: hinc tremor: hinc fatus: hinc stis:
hinc calor: hinc frig⁹: hinc laguo: inde do
lor exuberat. Tertio illud gaudiū est
plenissimū. q̄r. s. de bono infinito. Jo salua/
tor dicens discipulis Joan. xvj. Perire et
accupiſt̄ ut gaudiū vni si plenū. Sic est
gaudiū illud ut ipa ciuitas celest̄ dicatur
tota exultatio: et pp̄ls ei⁹ gaudiū Esa. lx.
Eccl. creo hierulalē exultatioez et pp̄lm ei⁹
gaudiū. Exemplum de lamia ferni uero medio
fornacē ardētūme posita q̄ si tota penel/
tra ab igne q̄ nō tm̄ dī ignita: sed ignis:
l̄ nō app̄hedat totū ardorez fornacē. Sic
et q̄libet aia brā adeo replef gaudio q̄ nō
tm̄ dī gaudiola: h̄ gaudiū. Qd̄ etiā dīge
dīs dī. Mat. xxv. Intra i gaudiū dīi mi.
q. d. Nō in te intrabit gaudiū: q̄r nō pos/
ses illō comp̄hēdere: h̄ intrabis i gaudiū
sicut in abyssum incomprehēsibile. Anel.
Gaudiū erit int̄ et extra: gaudiū surū at/
chīm. In hac aut̄ vīsione q̄ vita eterna est
q̄ deorsuz: gaudiū circūcirca et vbiq̄ gau

Sermo sextus

Dedicū et iā

In zc. Fraternitatē diligite. j. Jo
an. q. hoc est necessariū si volu
m⁹ videre deū. Ad hāc aī dilectionē nos
hortaf natura: scriptura: et gratia. De p̄mo
Eccl. xij. Oē amial diligit sibi sile. De se/
cūdo Joā. xv. Hoc ē p̄ceptū meū ut dili/
gat̄ inuicē. De tertio. Aug. li. de doctrīa
chīi. Oēs qđē frēs fm̄ q̄ hoies sum⁹: sed
mīto maḡ fm̄ q̄ chīianī. **D**edicū zc.
Prim⁹ articulus. An in vīsōe diuine
essentie p̄sistat beatitudo: Q, nō. q̄r dī
Diony. i. ca. mystice theol. Per illud qđō
est sup̄mū intellect⁹ hō dō ūngif sic oīo
ignoto. Cōtra. Aug. Illio est tota mer
ces. Rn. tho. i. q. iij. q̄ vltia beatitudo
nō p̄t esse nisi i vīsōe diuine essentie. q̄a
nunc p̄t q̄terari desideriu⁹ naturale hois
cōḡsc̄et⁹ q̄les p̄ueniat ad cōḡsc̄edū essen/
tia caute. Beatitudo aut̄ est bonuz appetit⁹
humani totallē q̄teriu⁹. Vide dñica. lxx.
sermone. v.

SEcundus ar. In p̄ecō. zc. Nūc aut̄ dī
ratiōis btōp. Gal. vij. Qui semiat in spū:
de spū metet vita eterna: q̄s. in ipa vīsōe
cōsūlit⁹. Jo. xvij. Hec est vita eterna ut cog
noscāt te solū vēp̄ deū et quē missiū iēsum
chīm. In hac aut̄ vīsōe q̄ vita eterna est